

Republika Hrvatska
Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Pr-871/2025-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jelici Pandurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Krešimira Miletića, OIB: 08092443506, iz Zagreba, V. Kozari put 3, zastupanog po punomoćniku Igoru Sieberu odvjetniku iz Zagreba, Trnjanska cesta 23, protiv tuženika HP-Hrvatska pošta d.d., OIB: 87311810356, Velika Gorica, Poštanska ulica 9, zastupanog po odvjetnicima iz OD Stančić-Rokotov i partneri d.o.o., Zagreb, Marulićev trg 17/III, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza ugovora o radu, sudskog raskida ugovora o radu, naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu i naknadu plaće, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 6. srpnja 2026., u prisutnosti pun. tužitelja i pun. tuženika, temeljem čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 22. srpnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je nedopušten otkaz ugovora o radu na neodređeno vrijeme broj HP-02/2-060857/20 zaključen dana 19.01.2021. i Aneks ugovora o radu broj HP-02/2-011620/22 zaključen dana 12.05.2022. kojeg je tuženik HP-Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9 dao tužitelju Krešimiru Miletiću iz Zagreba, V. Kozari put 3, svojom Odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu broj REG-01-059741/24 od 20.12.2024., te se slijedom toga utvrđuje da tužitelju nije prestao radni odnos kod tuženika s danom 02.01.2025..

II. Sudski se raskida ugovor o radu između stranaka sa danom 31.01.2025..

III. Nalaže se tuženiku HP-Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9, isplatiti tužitelju Krešimiru Miletiću iz Zagreba, V. Kozari put 3, na ime naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu iznos od neto 9.550,59 eura (slovima: devetisućapetstopepedesteuraipešetdevetcenti) sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, tj. od 22.07.2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska

središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku HP-Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9, isplatiti tužitelju Krešimiru Miletiću iz Zagreba, V. Kozari put 3, na ime naknade plaće za razdoblje od nezakonitog otkaza (02.01.2025.) do dana sudskog raskida ugovora o radu (31.01.2025.) iznos od bruto 1.364,37 eura (slovima: tisućutristošezdesetčetirieuraitridesetisedamcenti) sa zateznim kamatama tekućim od 16.02.2025. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, u roku od 15 dana.

V. Odbija se dio tužbenog zahtjeva za tijekom zateznih kamata na dosuđeni iznos bruto naknade plaće za razdoblje od 01.02.2025. do 15.02.2025. kao pravno neosnovan.

VI. Nalaže se tuženiku HP-Hrvatska pošta d.d. naknaditi tužitelju Krešimiru Miletiću parnični trošak u iznosu od 1.675,00 € sa zateznim kamatama tekućim od 22.07.2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 12.02.2025. navodi da je bio u radnom odnosu kod tuženika na radnom mjestu Poštar za Ekspres dostavu u organizacijskoj jedinici Regija 1, lokacije jug, na području Grada Zagreba i Zagrebačke i Krapinsko-zagorske županije. Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 20.12.2024. tužitelj je zaprimio poštom dana 02.01.2025. i time mu je izvanredno otkazan Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 19.01.2021. i Aneks ugovoru o radu zaključen dana 12.05.2022.. Protiv navedene Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelj je u zakonskom roku uložio zahtjev za zaštitu prava, a na koji mu tuženik, u daljnjem predviđenom zakonskom roku, nije odgovorio. Tužitelj smatra da je pobijana Odluka nezakonita i nedopuštena.

U istoj se navodi da je razlog otkazivanja osobito teška povreda obveze iz radnog odnosa a koja se očituje u navodnoj zloupotrebi bolovanja. Navodi u pobijanoj Odluci su neistiniti i ni sa čime dokazani jer je tuženikova odluka donesena isključivo na temeljem paušalnih i proizvoljnih tvrdnji tuženika. Tuženik u pobijanoj Odluci navodi da je tužitelj dolazio u prostorije tuženika dana 03.12.2024. i dana 06.12.2024., iako se isti zbog ozljede Ahilove tetive nalazio na neprekinutom bolovanju od 14.05.2024.. Tužitelj ne osporava da je u navedene dane dolazio na opisane lokacije tuženika za vrijeme dok je bio privremeno nesposoban za rad. Dana 03.12.2024. tužitelj je došao na lokaciju tuženika s obzirom da je isti bio pozvan sudjelovati u svojstvu člana Radničkog vijeća na sjednicu Radničkog vijeća (dalje: RV) i to po prethodnom telefonskom pozivu predsjednice RV-a. Tuženik u pobijanoj Odluci neistinito navodi da je tužitelj i ranije za vrijeme trajanja bolovanja dolazio na sjednice RV-a Grupe Područja 1. i to iz razloga jer je jedina sjednica RV-a na kojoj je tužitelj bio prisutan za vrijeme trajanja bolovanja bila upravo sjednica koja je održana dana 03.12.2024.. Kritičnog dana tužitelj se zadržao u prostorijama poslodavca isključivo za vrijeme trajanja sjednice RV-a, a potom je nakon održane sjednice RV-a samo nakratko navratio pozdraviti kolege na spomenutoj lokaciji 10958. Ponašanje tužitelja tuženik pogrešno i bez ikakvih dokaza tumači kao ometanje kolega u procesu rada i to neosnovano kvalificira kao osobito tešku potvrdu radne obveze koja se očituje u zloupotrebi bolovanja. Tužitelj nije ometao i nije zadržavao kolege koje su radile već je iste došao samo na kratko pozdraviti bez ikakvog dužeg zadržavanja. Postupanje tužitelja ne predstavlja zloupotrebu bolovanja jer je tužitelj kritičnog dana prilikom sudjelovanja na sjednici RV-a samo kratko hodao i u glavnom sjedio. Što se tiče navoda da je tužitelj istog dana bio i na lokaciji 10953 Velika Gorica tužitelj ne osporava da je povremeno kada bi išao liječniku dovezio svog sina koji radi kod tuženika na toj lokaciji i to je bio jedini razlog kratkotrajnog dolaska tužitelja ispred spomenute lokacije. Tužitelj se na navedenoj lokaciji nije zadržavao već bi samo dovezio sina na posao i to onda ako je toga dana tužitelj usput išao liječniku ili na propisane fizikalne terapije. Kratkotrajna vožnja automobila tužitelja ne izlazi izvan okvira preporuka liječnika, a niti je tako postupanje imalo bilo kakav negativni utjecaj na tužiteljev oporavak od bolesti radi koje se tužitelj nalazio na bolovanju. Upravo je spec. fizikalne medicine i rehabilitacije kao terapiju, između ostaloga, ordinirao vježbe hoda. Ako je po stavu tuženika zloupotreba bolovanja dolazak tužitelja u prostorije tuženika, onda je po toj logici i poziv tuženika od 13.12.2024. kojim je pozvao tužitelja da dođe u prostorije tuženika u svrhu davanje obrane isto tako zloupotreba bolovanja tužitelja učinjena od strane tuženika, jer je tužitelj i toga dana bio na bolovanju. Tužitelj napominje da je obavljao poslove poštara za Ekspres dostavu, te da je priroda posla tužiteljevog radnom mjestu hodanje koje u prosjeku iznosi 12.000 koraka dnevno tokom radnog vremena, penjanje po mnogim stepenicama i slična višesatna opterećenja nogu, a što je tužitelj prema preporuci spec. trebao izbjegavati. Tužitelj dostavlja medicinsku dokumentaciju u kojoj je spec. fizikalne medicine i rehabilitacije, u svom nalazu od 15.01.2025., tužitelju izričito propisao izbjegavanje hoda na duže relacije i hod po stepenicama, ali je preporučio hodanje do granice boli. Liječnik nije propisao tužitelju zabranu kratkotrajnog hodanja, sjedenje i vožnju automobila u kraćim relacijama. Tužitelj smatra da se njegovo ponašanje ne može kvalificirati kao zloupotreba bolovanja jer opisna postupanja tužitelja nisu izlazila izvan preporuke liječnika i samim time nisu imala negativan utjecaj na tužiteljev oporavak od bolesti. Nadalje, tužitelju se stavlja na teret događaj od 06.12.2024. u kojem navodi da je tužitelj navedenog dana u 07,44 sati, došao u poštanski ured 10010 Novi Zagreb-Sloboština. Tužitelj ne osporava da je navedenog

dana došao na spomenutu lokaciju jer je išao liječniku i usput je kratko došao pozdraviti radne kolege s kojima je radio 15 godina. Nakon što ga je voditeljica zamolila da napusti prostorije, tužitelj je mirno i bez prigovora napustio ured u kojem se zadržao 6 minuta. Tužitelj ističe da tuženik ni sa čime nije doveo u pitanje osnovanost i opravdanost tužiteljevog bolovanja, odnosno tuženik nije pokrenuo postupak utvrđivanja opravdanosti bolovanja tužitelja od strane HZZO-a. Tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će se utvrdi da je Odluka tuženika od 20.12.2024. o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju nezakonita i nedopuštena te da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao s danom 02.01.2025.; kojom će naložiti tuženiku da tužitelja vrati na rad na radno mjesto Poštara za Ekspres dostavu u organizacijskoj jedinici u kojoj je radio do trenutka izvanrednog otkaza ili drugo odgovarajuće radno mjesto prema stručnoj spremi i radnoj sposobnosti tužitelja. Tužitelj potražuje trošak parničnog postupka.

2. Nakon što je tužitelj, tijekom ove parnice, zasnovao radni odnos kod novog poslodavca, isti je podneskom od 27.04.2026. (str. 108-109 spisa) postavio i zahtjev za sudskim raskidom ugovora o radu s danom 31.01.2025.; zahtjev za isplatu naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu u visini od 7 mjesečnih plaća tužitelja odnosno ukupno 9.550,59 eura sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, zahtjev za naknadom plaće za razdoblje od nezakonitog otkaza 02.01.2025. do sudskog raskida ugovora o radu od 31.01.2025. u iznosu od bruto 1.364,37 eura sa zateznim kamatama tekućim od 01.02.2025. do isplate. Zahtjev za naknadom parničnog troška je ostao neizmijenjen.

3. U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti pobija tužbu i tužbeni zahtjev te predlaže sudu da ju odbije kao neosnovanu. Naime, sve odlučne činjenice za odluku u ovom sporu su nesporne, kao što to proizlazi iz same tužbe u kojoj tužitelj ne osporava činjenične navode iz odluke o otkazu. Radi se o sljedećem. Tužitelj je bio na neprekidnom bolovanju od 14.05.2024., ali je unatoč tome, umjesto da savjesno provodi liječenje kako bi se čim prije osposobio za rad, u više navrata neovlašteno posjećivao tuženikove lokacije radi neformalnih susreta sa svojim kolegama i to za vrijeme radnog vremena tih kolega, čime je itekako doveo u pitanje proces rada ne samo sa svoje strane (jer je time doveo u pitanje dinamiku vlastitog oporavka i posljedično duljine izbjivanja sa rada) već i time što je ometao kolege u radu. Tako je tužitelj dana 3.12.2024. pa i ranije, potpuno neovlašteno dolazio na dvije lokacije tuženika u Velikoj Gorici „da vidi situaciju“ i razgovara s kolegama. Uz to, tužitelj je za vrijeme bolovanja dolazio na sjednice radničkog vijeća, kao član radničkog vijeća. Sudjelovanje u radu radničkog vijeća svakako ne predstavlja radno-pravnu obvezu tužitelja, pa navod iz tužbe o tome da je tužitelj bio pozvan na tu sjednicu, ničime ne ispričava tužitelja jer je on u to vrijeme bio na bolovanju te je bio u obvezi savjesno provoditi svoje liječenje i sam paziti da u cijelosti poštuje naloge liječnika. Nadalje, tužitelj je dana 06.12.2024. posjetio poštanski ured u Slobošćini te je pokušao dovesti u zabludu voditeljicu lokacije na način da se prvo lažno predstavio kao „sindikalist“, a kada ga je voditeljica lokacije zamolila da pokaže svoju sindikalnu iskaznicu kako bi utvrdila radi li se o službenom posjetu, tužitelj je odgovorio da ju nema i ponudio svoju osobnu iskaznicu. Nakon što je voditeljica lokacije potom utvrdila da nema nikakvih planiranih posjeta sindikalnih predstavnika za taj dan te ponovno upitala razlog dolaska, tužitelj je ovaj put odgovorio da se radi o „prijateljskoj posjeti kolegama“ na što ga je voditeljica lokacije zamolila da napusti prostorije poštanskog ureda. Gore

navedene neprimjerene i neovlaštene posjete tužitelj uopće ne osporava niti ih smatra problematičnim, već ih samo nastoji opravdati izgovorom da je „išao kratko pozdraviti kolege“, „da je vozio sina na posao“ te da je bio pozvan na sjednicu radničkog vijeća. Međutim, ništa od navedenog ne ispričava tužitelja. Štoviše, tužitelj je za vrijeme bolovanja svojevolumno sudjelovao i na prosvjedu kojeg je organizirao sindikat Tiger – i to ni manje ni više nego u svojstvu redara – što dodatno potvrđuje evidentnu zlouporabu instituta bolovanja i osnovanost tuženikove odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu. Naime, institut privremene nesposobnosti za rad je jasno definiran čl. 38. st. 2. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju kao odsutnost s rada zbog bolesti ili ozljede zbog kojih je osiguranik spriječen izvršavati svoju obvezu rada. Ovo nužno implicira opravdano i dopušteno izbjivanje s mjesta obavljanja rada upravo s ciljem što bržeg oporavka radnika. Drugim riječima, bolovanje ima svrhu da se zaposleniku omogućiti izlječenje i prestanak privremene nesposobnosti za rad pa radnik koji ne postupa po nalogu liječnika za vrijeme bolovanja, ponaša se krajnje neodgovorno i to ne samo prema sebi već također i prema poslodavcu (tako i VSRH Revr-516/2006 od 18.10.2006). U konkretnom slučaju je to dodatno apostrofirano činjenicom da je tužitelj, osim što se ponašao krajnje neodgovorno prema vlastitom zdravlju, ujedno ometao i rad drugih zaposlenika i to u vrijeme dok je bio oslobođen rada. Radni odnos pretpostavlja odnos povjerenja između poslodavca i zaposlenika u kojem poslodavac osim ispunjenja ugovorne obveze za obavljanje poslova iz djelokruga poslova radnog mjesta, očekuje od zaposlenika iskreno i korektno ponašanje kako bi se proces rada u situaciji kada je zaposlenik spriječen ispunjavati poslove kod tuženika, što efikasnije provodio i sa što manjim ekonomskim posljedicama za poslodavca. Međutim, tužiteljevo ponašanje zasigurno nije imalo ta obilježja kada je u situaciji dok je koristio bolovanje u to isto vrijeme dolazio na mjesta rada radi neformalnih posjeta i druženja s kolegama i pritom se lažno predstavljao kao „sindikalist“. Takvim je ponašanjem tužitelj sasvim evidentno počinio osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa koja ima za posljedicu nastanak nepovjerenje tuženika poslodavca prema tužitelju kao radniku, a što onemogućava nastavak radnog odnosa i opravdava izvanredni otkaz. Također se ističe kako su u cijelosti neistiniti navodi tužitelja o tome da bi ovakvi posjeti na radno mjesto tuženika bili opravdani jer da mu je propisano hodanje kao terapija. Prvo, posjeti na radno mjesto za vrijeme bolovanja su svakako bili neovlašteni i nedozvoljeni. A osim svega, iz same medicinske dokumentacije proizlazi ozbiljnost ozljede tužitelja pa je i laiku jasno da propisane „vježbe hoda“ ne znače da tužitelj može slobodno okolo neograničeno hodati jer bi po toj logici mogao obavljati i poslove svojeg radnog mjesta. Jasno je da se radi o propisanim, kontroliranim vježbama hoda, a ne uobičajenom hodu. Tako su kontrolirane „vježbe hoda“ (a ne općenito hodanje), tužitelju bile preporučene u 7. mjesecu 2024. te u 10. mjesecu 2024., a zatim je u siječnju 2025. (dakle, nakon što je utvrđeno da je neovlašteno redovito dolazio u prostorije tuženika i hodao i vozio bez nadzora), izričito mišljenje liječnika: „Preporuča se izbjegavati hod na duže relacije te hod po stepenicama“. Stoga je evidentno da je tužitelj na opisani način odgodio vlastiti oporavak i time zloupotrijebio institut privremene nesposobnosti za rad. Konačno, tuženik je prilikom donošenja predmetne odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelja ispunio sve zakonske obveze kako ih propisuje čl. 119. i čl. 151. Zakona o radu. Tužitelju je dana mogućnost iznošenja obrane dana 13.12.2024. prilikom koje nije osporio da je počinio navedene povrede radnog odnosa u smislu zlouporabe instituta privremene nesposobnosti za rad neprimjerenim posjetima u poslovnicu tuženika. S obzirom na to da je riječ o članu radničkog vijeća tuženik se obratio i

radničkom vijeću koje je izričito reklo da se neće očitovati na konkretnu odluku o izvanrednom otkazu što se ima smatrati suglasnošću s odlukom. Dakle, evidentno je da je tuženik kao poslodavac ispunio sve svoje zakonom propisane obveze glede odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu. Slijedom svega navedenog tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev uz dosudu parničnog troška tuženiku.

4. Sud je proveo dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 14.01.2021. (str. 5-7 spisa), u Aneks od 12.05.2022. ugovoru o radu (str. 8 spisa), u Odluku tuženika od 20.12.2024. o izvanrednom otkazu ugovora o radu (str. 9-10 spisa), u službeni bilješku od 10.02.2025. (str. 11 spisa), u tužiteljev zahtjev za zaštitu prava od 15.01.2025. s potvrdom o primitku (str. 12-14 spisa), u medicinsku dokumentaciju za tužitelja (str. 15-21 spisa), u zahtjev tuženika od 16.12.2024. RV-u u postupku suodlučivanja (str. 22-23, 39-40 spisa), u dopis tuženika Uredu za upravljanje ljudskim resursima tuženika od 09.12.2024. (str. 24 spisa), u e-mail komunikaciju između Ljiljane Turkalj i tuženika 06. i 08.12.2024. (str. 25-27, 34 spisa), u tuženikove podatke o tužitelju (str. 28 spisa), u zapisnik ureda za upravljanje ljudskim resursima od 13.12.2024. (str. 29 spisa), u tuženikov odgovor od 31.01.2025. na tužiteljev zahtjev za zaštitu prava (str. 35-36 spisa), u e-mail Irene Ilenić predsjednice RV-a od 19.12.2024. (str. 41 spisa), u Pravilnik o radu tuženika iz lipnja 2023. (str. 52-67 spisa), proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku ortopedu i traumatologu Mladenu Miškulinu (str. 77-80 spisa), saslušani su svjedoci Marin Batinić (str. 91-92 spisa), Ljiljana Turkalj (str. 92-93 spisa), Joško Barišić (str. 94-95 spisa), Dijana Kuterovac (str. 95-96 spisa), proveden je dokaz saslušanjem tužitelja Krešimira Miletića kao stranke (str. 100-102 spisa), izvršen je uvid u isplatne liste za tužitelja za mjesec veljaču, ožujak, travanj, srpanj, kolovoz i rujan 2024. (str. 110-117 spisa), proveden je dokaz usmenim očitovanjem medicinskog vještaka dr. Miškulina na ročištu do 11.05.2026. (str. 119 spisa).

5. Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a).

6. U članu 219. st. 1. ZPP-a kaže se da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

7. U članu 221.a ZPP-a kaže se da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi nedopuštenom Odluka tuženika od 20.12.2024. o izvanrednom otkazu ugovora o radu; da se sudski raskine ugovor o radu s danom 31.01.2025.; da se tužitelju naknadi šteta zbog sudskog raskida ugovora o radu u visini 7 mjesečnih plaća tužitelja; da se tužitelju isplati naknada plaće za razdoblje od nezakonitog otkaza do sudskog raskida ugovora o radu tj. od 02.01.2025. do 31.01.2025..

9. Među strankama je sporna pravna osnovanost tužbe.

10. Među strankama je sporna i visina tužbenog zahtjeva.

11. U članu 116. st. 1. i 2. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) propisano je da poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredno otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke drugo osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć. Ugovor o radu može se izvanredno otkazati samo u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji.

12. U članu 135. st. 3., naprijed navedenog Zakona o radu, propisano je da u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu je na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac, a na radniku samo ako je radnik ugovor o radu otkazao izvanrednim otkazom ugovora o radu.

13. U konkretnom slučaju poslodavac, ovdje tuženik, izvanredno je otkazao ugovor o radu radniku, ovdje tužitelju, pa je na poslodavcu teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga odnosno poslodavac je dužan dokazati da je tužitelj počinio osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice te da uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka nastavak radnog odnosa nije moguć.

14. Kao otkazni razlog tuženik navodi zloupotrebu bolovanja od strane tužitelja u prosincu 2024.

15. Analizirajući provedene materijalne dokaze (dokumentaciju koja prileži spisu) i personalne dokaze (iskaze svjedoka) i iskaz tužitelja kao stranke utvrđeno je sljedeće:

- da je tužitelj sa tuženikom dana 19.01.2021. sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme za obavljanje poslova radnog mjesta Poštara za Ekspres dostavu u organizacijskoj jedinici Divizija Ekspres, Sektor Ekspres dostave Grupe Područja 1.;
- da je dana 09.12.2024. direktorica lokacije Novi Zagreb-Sloboština Ljiljana Turkalj prijavila Uredu za upravljanje ljudskim resursima tuženika događaj od 03.12.2024. navodeći da je toga dana tužitelj došao na lokaciju P24-10958 Velika Gorica oko 13,00 sati, da je razgovarao sa radnicima te da je izjavio da ide na sjednicu RV-a koja se toga dana održavala na toj lokaciji u 13,30 sati, te da je radnik dana 06.12.2024. u 7,44 sati došao u poštanski ured Zagreb-Sloboština te se predstavio kao sindikalist navodeći da se ne radi o službenoj posjeti već da se radi o prijateljskoj posjeti kolegama, te je oko 7,50 sati napustio prostorije poštanskog ureda;
- da je Ljiljana Turkalj zatražila od tuženika podatak od kada se tužitelj nalazi na bolovanju te joj je odgovoreno da se tužitelj nalazi na bolovanju od 14.05.2024.;
- da je dana 06.12.2024. i Dijana Kuterovac voditeljica poštanskog ureda Zagreb-Sloboština obavijestila poslodavca da je ujutro u 7,44 sati u poštanski ured pristupio Krešimir Miletić, da se predstavio kao sindikalist, te da je rekao da je došao u posjet kolegama odnosno da se radi o prijateljskoj posjeti jer je na toj

lokaciji radio 15 godina na što ga je ona zamolila da napusti prostorije poštanskog ureda, što je on i učinio u 7,50 sati;

- da se u Odluci tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju nigdje ne navodi kao otkazni razlog navod tuženika iznesen tijekom postupka da je tužitelj na sindikalnom prosvjedu održanom 08.12.2024. sudjelovao kao zaštitar, a što bi predstavljalo zloupotrebu bolovanja;
- da je Krešimir Miletić rođen 04.12.1977. te da je na dan 11.12.2024. imao 24 godine, 10 mjeseci i 11 dana radnog staža ukupno a od toga kod tuženika, na isti dan, 19 godina, 0 mjeseci i 11 dana radnog staža;
- da je tužitelj dana 13.12.2024. u uredu za upravljanje ljudskim resursima dao svoju obranu vezano za navodno počinjenje povreda obveza iz radnog odnosa;
- da je poslodavac dana 16.12.2024. uputio RV-u Grupe Područja 1. zahtjev za očitovanje-suodlučivanje na namjeru da se tužitelju izvanredno otkaže ugovor o radu;
- da je dana 19.12.2024. predsjednica RV-a Grupe Područja 1 odgovorila poslodavcu da se RV neće očitovati na predmet o izvanrednom otkazu ugovora o radu radniku Krešimiru Miletiću;
- da je dana 20.12.2024. tuženik donio Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa koja se očituje u zloporabi bolovanja;
- da je tužitelj dana 15.01.2025. podnio zahtjev za zaštitu prava;
- da je tuženik dana 31.01.2025. donio Odluku kojom se zahtjev tužitelja za zaštitu prava odbija kao neosnovan;
- da je dana 12.02.2025. tužitelj podnio tužbu u ovom predmetu pred Općinskim sudom u Velikoj Gorici, koji se sud oglasio mjesno nenadležnim, te je predmet ustupljen ovom sudu kao mjesno i stvarno nadležnom sudu te je postupak proveden pod poslovnim brojem Pr-871/2025;
- da su u postupku saslušani svjedoci Marina Batinić, Ljiljana Turkalj, Joško Barišić, Dijana Kuterovac;
- nesrodan svjedok, zaposlenik tuženika Marin Batinić iskazao je da je u prosincu 2024. radio kao poštar u poštanskom uredu u Slobošini; da je dana 06.12.2024. ujutro došao u taj poštanski ured tužitelj i rekao kolegama da je bio na pregledu odnosno kontroli kod liječnika te da se došao s njima pozdraviti i popiti kavu; da je voditeljica poštanskog ureda Dijana Kuterovac zamolila tužitelja da napusti prostorije tog poštanskog ureda kako ne bi ometao u radu svoje bivše radne kolege;
- nesrodna svjedokinja, zaposlenica tuženika Ljiljana Turkalj iskazala je da je u prosincu 2024. radila kod tuženika na radnom mjestu direktorica lokacije jug s mjestom rada u Velikoj Gorici; da je 03.12.2024. na lokaciju došao tužitelj koji je inače na toj lokaciji radio kao poštar prije bolovanja; tužitelj je rekao da ide na sastanak radničkog vijeća te se u razgovoru s radnim kolegama na toj lokaciji zadržao oko sat vremena; ne zna što je razgovarao s svojim radnim kolegama jer nije bila prisutna; čula je da se inače priča o sindikalnom prosvjedu;
- nesrodan svjedok, zaposlenik tuženika Joško Barišić iskazao je da je prosincu 2024. radio u poštanskom uredu u Novom Zagrebu – Siget; sjeća se da je radio tada kao ispomoć u sortirnici u Velikoj Gorici; tada je u sortirnicu došao tužitelj kojeg je svjedok tada vidio prvi i zadnji puta; tužitelj je ljudima rekao da je došao obići ih budući da je na toj lokaciji upravna zgrada, a da nakon toga ide na sastanak radničkog vijeća; na toj lokaciji tužitelj se zadržao između 20 minuta i

pola sata; svjedok nije čuo da bi tužitelj pozvao zaposlenike na prosvjed; ljudi su bili razmješteni na svojim pozicijama i radili su tako da svjedok ne zna što je tužitelj razgovarao sa drugim zaposlenicima a tužitelj sa svjedokom nije razgovarao;

- nesrodna svjedokinja, zaposlenica tuženika Dijana Kuterovac iskazala je da je prosincu 2024. radila kod tuženika na poziciji voditeljice poštanskog ureda Novi Zagreb- Slobošćina; tužitelja ne poznaje; taj dan ujutro istovarivali su pakete iz dostavnog kombija u prostorije poštanskog ureda u Slobošćini; tada je prvi put vidjela tužitelja; mislila je da je tužitelj vozač kombija. Kada su paketi istovareni tužitelj ušao u prostorije poštanskog ureda gdje rade pošćari; svjedokinja ga je pitala tko je on; odgovorio je da je sindikalista ali da nije u obilasku u svojstvu sindikaliste već da je došao posjetiti svoje bivše radne kolege; tužitelj se tu zadržao maksimalno 10 minuta i to radi toga što ga je svjedokinja zamolila da napusti službene prostorije jer ulazak u pozadinske prostore nije dopušćen osobama koje su nenajavljene i nemaju svrhu dolaska; tužitelj je to i učinio; svjedokinja je o tužiteljevom posjetu obavijestila nadležnu direktoricu Ljiljanu Turkalj; ne zna iz kojeg razloga je tužitelju otkazan ugovor o radu;
- tužitelj Krešimir Milećić, saslušan kao stranka iskazao je da je kod tuženika radio na radnom mjestu poštara za ekspres dostavu na području grada Zagreba od 01.12.2005. do 02.01.2025. kada mu je izvanredno otkazan ugovor o radu; da se u međuvremenu zaposlio kod drugoga poslodavca na neodređeno vrijeme dana 01.02.2025. gdje radi kao domar; u 2024. je bio na bolovanju od sredine svibnja do kraja godine; odluku o izvanrednom otkazu zaprimio je 02.01.2025. u trenutku kada je bio na bolovanju; na bolovanju je bio radi puknuća ahilove tetive; kao zaposlenik tuženika bio je aktivan u sindikatu Tiger i član radničkog vijeća; 03.12.2024. došao je u sortirnicu u Velikoj Gorici na sjednici radničkog vijeća kojega je bio član; na tu sjednicu pozvala ga je predsjednica radničkog vijeća Irena Ilenić; bez obzira što je bio na bolovanju, ortoped mu je sugerirao kretanje jer je morao vježbati nogu; odazvao se pozivu na sjednicu radničkog vijeća; tom prilikom je došao pozdraviti svoje radne kolege; s njima se zadržao 20-tak minuta u kratkom razgovoru; ne zna tko je njegov boravak prijavio poslodavcu ali je vidio da je tamo bila prisutna direktorica HP Ekspresa Ljiljana Turkalj koja mu se nije obratila; nakon 20-tak minuta napustio je lokaciju; na toj lokaciji nije sindikalno djelovao; kada je otišao na bolovanje obavijestio je radničko vijeće da ne može sindikalno djelovati zbog bolovanja ali ga je predsjednica radničkog vijeća zamolila da dođe na sjednice; prije rada u sortirnici u Velikoj Gorici radio je u poštanskom redu Slobošćini; išao je kod lijećnika u Siget pa je svratio pozdraviti svoje bivše radne kolege u poštanskom uredu u Slobošćini; ušao je u poštanski red gdje je bilo 15-tak zaposlenih; nakon dvije do tri minute došla je voditeljica Kuterovac i zatražila da predoči iskaznicu odnosno odobrenje iz kojeg bi proizlazilo da mu je dopušćen dolazak u poštanski ured, nakon toga ona je otišla s njegovom osobnom iskaznicom do telefona, nekoga je nazvala i nakon toga je bio zamoljen da izađe van što je on i učinio; nije došao u poštanski ured kako bi sindikalno djelovao; pretpostavlja da se poslodavac toga uplašio i da je zato tako reagirao; pukla mu je ahilova tetiva, bio je u fazi oporavka, u prosincu 2024. išao je na fizikalnu terapiju; 08.12.2024. održan je prosvjed ispred pošte u Branimirovoj u trajanju od sat ili sat i pol; prosvjed je organizirao sindikat Tiger radi poboljšanja materijalnih prava radnika; veću mu je plaća kao domara na aerodromu nego što ju je imao

kao poštar kod tuženika; nakon dolaska pretpostavlja da je netko od nadređenih tražio da ih se obavijesti ukoliko tužitelj bude sindikalno djelovao; tužitelj je bio na prosvjedu na kojem su ga zamolili da stane na cestu dok prosvjednici prođu s jedne strane ceste na drugu; liječnik ortoped mu nije zabranio kretanje; dapače tražio je da šeta, da se kreće i da rehabilitira nogu; sa nogom u takvom stanju, u tom trenutku nije bio u mogućnosti raditi neprekidno 8 sati jer bi to podrazumijevalo i kretanje uz stepenice i niz stepenice, a on to tamo nije mogao učiniti; na prosvjedu održanom 08.12.2024. ispred Branimirove pošte sudjelovao je kao prosvjednik a ne kao zaštitar niti kao redar radi održavanja reda; ponavlja da je netko o njegovim posjetima obavještavao upravu i da je zbog toga dobio izvanredni otkaz;

- da je proveden dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. sc. Mladenu Miškulinu, ortopedu i traumatologu koji je na temelju medicinske dokumentacije a nakon uvida u karton liječnika opće prakse dao mišljenje odnosno zaključak da se tužitelj u razdoblju od 14.05.2024. do 02.01.2025. opravdano nalazio na bolovanju. Događaji koji su se zbili na dan 03.12.2024. (prisustvovanje sjednici RV-a), te na dan 06.12.2024. (odlazak liječniku, te usputni boravak u poštanskom uredu) ne mogu se smatrati zloupotrebom bolovanja;
- da se isti vještak usmeno očitovao na ročištu održanom 11.05.2026. (str. 119 spisa) te da je vještak naveo da je tužitelj prilikom odlaska na spomenute sastanke bio na kraju liječenja te svojim odlascima nije ni u čemu naštetio liječenju niti ga usporio; glede prosvjeda na dan 08.12.2024., a za koji je tužitelj prema vlastitom iskazu naveo da je na njemu boravio između sat i sat i pol smatra da se ne radi o zloupotrebi bolovanja; smatra da tužitelj na dan 08.12.2024. nije bio u fizičkom stanju nadvladati drugu osobu, a sve uz činjenicu odnosno hipotezu da je taj dan sudjelovao na prosvjedu u svojstvu redara; da je djelovao kao zaštitar na prosvjedu onda bi to predstavljalo zlouporabu bolovanja.

16. U konkretnom slučaju poslodavac je izvanredno otkazao ugovor o radu radniku Krešimiru Miletiću navodeći da je isti dolaskom u poštanski ured u Slobostini - Zagreb 03.12.2024. odnosno u sortirnicu u Velikoj Gorici dana 06.12.2024., za vrijeme korištenja bolovanja zloupotrijebio bodovanje te da je bio sposoban za rad. Poslodavac tvrdi da radnik nema pravo za vrijeme bolovanja obilaziti poštanske urede, dolaziti na radna mjesta i remetiti radnu atmosferu radnicima i njihovima nadređenim osobama i tako izazivati i remetiti njihove radne procese, te općeniti proces rada poslodavca. Međutim provedenim medicinskim vještačenjem utvrđeno je da se tužitelj u razdoblju od 14.05.2024. do 02.01.2025. opravdano nalazio na bolovanju zbog liječenja od posljedica rupture Ahilove tetive. Događaji koji su zbili na dan 03.12.2024. (prisustvovanje sjednici radničkog vijeća i kratko zadržavanje sa radnim kolegama u sortirnici u Velikoj Gorici) te na dan 06.12.2024. (odlazak liječniku te usputni kratki boravak u poštanskom uredu Slobostini) ne mogu se smatrati zloupotrebom bolovanja. Takvo mišljenje je dao medicinski vještak, a takvo mišljenje medicinskog vještaka prihvaća i ovaj sud. Iz provedenih dokaza je vidljivo da je tuženik donio odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju a da prethodno nije provjerio odnosno nije se konzultirao s liječnikom tužitelja o njegovom zdravstvenom stanju i opravdanosti bolovanja, niti je pokrenuo postupak utvrđivanja osnovanosti i opravdanosti tužiteljeva bolovanja od strane HZZO. Iz svega proizlazi da je poslodavac

otkazao tužitelju ugovor o radu iz straha od mogućeg sindikalnog djelovanja tužitelja iako provedenim dokazima nije utvrđeno da bi tužitelj navedenih datuma sindikalno djelovao među zaposlenicima tuženika. Tijekom postupka a nakon provedenog medicinskog vještačenja tuženik je počeo isticati da je tužitelj dana 08.12.2024. sudjelovao i na sindikalnom prosvjedu sindikata Tiger ispred Branimirove pošte u Zagrebu kao zaštitar. Provedenim dokazima nije utvrđeno da bi tužitelj sudjelovao na tom prosvjedu kao zaštitar, već je utvrđeno da je tužitelj bio redar u trenutku kada su prosvjednici prelazili preko pješačkog prijelaza prema sjedištu poslodavca. Tužitelj ne raspolaže sposobnostima koje mora i treba imati zaštitar niti ima kvalifikacije za zaštitara. Neovisno o tome prosvjed koji je održan 08.12.2024., po mišljenju ovoga suda je nebitan za donošenje odluke u ovome predmetu iz razloga što se na toj činjenici ne temelji odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu niti je sudjelovanje tužitelja na tom prosvjedu navedeno kao jedan od razloga u obrazloženu odluku o otkazu. Predmet sudskog ispitivanja isključivo je ono što se radniku stavlja na teret u samom tekstu odluke koju je primio, a u konkretnom slučaju u pobijanoj odluci o otkazu događaj od dana 08.12.2024. se uopće ne spominje. Poslodavac ne može tijekom sudskog postupka naknadno proširivati razloge za otkaz, niti uvoditi nove događaje koji nisu izričito navedeni u pisanom obrazloženju odluke o otkazu. Poslodavac na kojem je teret dokaza nije dokazao da je tužitelj u prosincu 2024. zloupotrijebio pravo korištenja bolovanja, odnosno nije dokazao da bi tužitelj učinio tešku povredu obveza iz radnog odnosa ili druge osobito važne činjenice, a da radi toga nastavak radnog odnosa ne bi bio moguć. Slijedom naprijed navedenoga sud je prihvatio u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja pod točkom I izreke odnosno sud je utvrdio da je Odluka tuženika od 20.12.2024. o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelja nedopuštena odnosno nezakonita jer nije dokazano da bi tužitelj počinio osobito tešku/e povredu/e iz radnog odnosa koja bi se očitovala u zluporabi bolovanja.

17. U čl. 125. st.1. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) propisano je da ukoliko sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri a najviše osam propisanih ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnog odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika. U konkretnom slučaju tužitelj, odnosno zaposlenik je tijekom postupka postavio zahtjev za sudskim raskidom ugovora o radu s danom 31.01.2025. navodeći da više ne želi raditi kod tuženika te da je 01.02.2025. zasnovaio radni odnos kod drugoga poslodavca. Pretpostavke za sudski raskid ugovora o radu su utvrđenje nedopuštenosti otkaza, da je postavljen zahtjev za sudskim raskidom ugovora o radu te da je radnik izjavio da mu nije prihvatljivo nastaviti radni odnos kod poslodavca. Svi ti uvjeti su kumulativno ispunjeni u konkretnom slučaju. Sudski raskid ugovora o radu je zakonsko pravo radnika u slučaju nedopuštenog otkaza. U ostvarivanju toga prava radnik nije dužan obrazlagati razloge zbog čega mu nastavak radnog odnosa više nije prihvatljiv. Odnos između poslodavca i radnika zasniva se na dobrovoljnosti, što znači da se radnik ne može prisiliti da se vrati na rad kod poslodavca koji mu je nedopušteno otkazao ugovor o radu, ako radnik za to više nema interes. Sudski raskid ugovora o radu je jedina od načina prestanka ugovora o radu. Taj institut propisan je sa svrhom da se radniku, pod uvjetom da se pobijana Odluka o otkazu ugovora o radu poslodavca proglasi nezakonitom, omogući da istakne zahtjev sudu za raskidom radnog odnosa, ako mu nije prihvatljivo nastaviti radni odnos. O danu sudskog raskida ugovora o radu sud

odlučuje prema okolnostima slučaja. S obzirom da je radnik, ovdje tužitelj zasnovao novi radni odnos kod drugoga poslodavca dana 01.02.2025., ovaj sud je prihvatio zahtjev radnika, ovdje tužitelja odredi kao dan prestanka radnog odnosa istoga kod tuženika odredi dan 31.01.2025. Slijedom navedenog donesena je odluka kao u izreci ove presude pod toč.II. izreke presude.

18. Pravo radnika na naknadu štete, u slučaju sudskog raskida ugovora o radu, određeno je u visini od najmanje tri a najviše 8 propisanih ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnog odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika., imajući u vidu da je radni odnos tužitelja kod tuženika trajao 20 godina, da je tužitelj u trenutku otkazivanja ugovora o radu bio star 47 godina, ovaj sud smatra da je u konkretnom slučaju primjereno naknadu odrediti u visini od 7 mjesečnih plaća tužitelja što iznosi 9.550,59 eura. Pri tome je sud imao u vidu činjenicu da je u periodu tri mjeseca prije bolovanja plaća tužitelja iznosila u bruto 1.364,37 eura odnosno za veljaču 2024. – 1.230,54 eura, za ožujka 2024. – 1.499,81 euro te za travanj 2024. – 1.3062,76 eura a što u prosjeku iznosi 1.364,37 eura. Kada se taj iznos pomnoži s a7 dobije se utuženi iznos od 9.550,59 eura. Taj iznos tužitelju se dosuđuje kao neto iznos jer se radi o naknadi štete. Do navedenog iznosa sud je došao nakon što je izvršio uvid u platne liste tužitelja za naprijed navedene mjeseca koje prileže spisu na str. 110-114. Navedeni iznos ovaj sud ocjenjuje primjerenom naknadnom štete u smislu naprijed naveden odredbe zakona o radu koja se odnosi na visinu naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu. Na dosuđenu glavnicu naknade štete zatezne kamate teku od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 22. srpnja 2026. do isplate. Visina stope zatezne kamate propisano je čl.29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23). Slijedom navedenog donesena je odluka kao u izreci ove presude pod toč. III. Izreke.

19. Tužitelj je postavio i zahtjev za naknadnom plaće u razdoblju kada nije radio bez svoje krivnje. U čl.95. st.3. Zakona o radu/14 propisano je da radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca ili zbog drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran. U konkretnom slučaju radi se o razdoblju od nezakonitog otkaza 02.01.2025. do dana sudskog raskida ugovora o radu 31.01.2025. odnosno pravo tužitelja na naknadu plaće odnosi se na mjesec siječanj 2025. U čl.95. st.5. Zakona o radu/14 propisano je da ako zakonom o radu, drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu nije drukčije određeno radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca. Prethodna tri mjeseca u konkretnom slučaju odnose se na tri mjeseca koja su prethodila bolovanju tužitelja a to su veljača, ožujak i travanj 2024. Bruto plaća isplaćena tužitelju za veljaču 2024. je iznosila 1.230,54 eura, za ožujak 2024. je iznosila 1.499,81 eura i za travanj 2024. je iznosila 1.362,76 eura (platne liste prileže spisu od strane 110-114 spisa). Prosjek naknade tri mjeseca iznosi bruto 1.364,37 eura, koji iznos je tužitelj u tužbenom zahtjevu od 27.04.2026. i potraživao. Taj iznos sud mu je i dosudio kao bruto iznos jer se radi o naknadi plaće za razdoblje u kojem radnik, ovdje tužitelj nije radio krivnjom poslodavca. Na dosuđeni iznos teku zatezne kamate od 16.02.2025. do isplate sukladno čl.92. st.3. Zakona o radu /14 koji propisuje da se plaća isplaćuje najranije do 15-tog dana u idućem mjesecu, ako kolektivnim ugovorom ili ugovorom o radu nije drukčije određeno. Naknada plaće je u smislu Zakona o radu, kao i plaća iznos koji se dosuđuje kao bruto. Visina stope zatezne kamate propisana je čl.29. Zakona o obveznim odnosima (NN

35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23). S obzirom na čl. 45. st. 1. i 2. u svezi sa čl. 14. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04 i drugi), te čl. 61. st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05 i drugi), plaćanje poreza i prireza dopijeva s isplatom primitka od nesamostalnog rada pa tužitelj ne može ostvariti pravo na zatezne kamate za razdoblje kroz koje isto kao sastavni dio bruto plaće nije dospjelo. Slijedom navedenog donesena je odluka kao u izreci ove presude pod toč. IV. i V. izreke.

20. Odluka o trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a koji propisuje da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. U čl. 155. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima tog Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište, te jedno ročište za glavnu raspravu. Ako je propisana tarifa za nagrade odvjetnika ili za druge troškove, odmjeriti će se takvi troškovi prema toj tarifi.

21. Tužitelja je tijekom postupka zastupao odvjetnik koji je do zaključenja glavne rasprave postavio zahtjev za naknadom parničnog troška, odnosno potraživao je trošak prema troškovniku koji prileži spisu na str. 136.

22. S obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, tuženik je dužan tužitelju nadoknaditi prouzročene parnične troškove.

23. Odvjetnički trošak odmjerjen je u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23). U pogledu pravne osnove tužitelj je uspio u sporu sa 100%, a tuženik sa 0%. Vrijednost predmeta spora iznosi 12.242,19 eura (1.327,23 eura + 9.550,59 eura + 1.364,37 eura). U pogledu visine tužbenog zahtjeva tužitelj je uspio sa 100%, a tuženik sa 0%. Slijedom navedenog, tužitelju je priznat sljedeći parnični trošak: jednokratna nagrada u visini od 250 bodova koja obuhvaća najviše do 4 radnje za svaki prvostupanjski postupak u postupku iz radnih odnosa temeljem Tbr. 7. st.1. toč.2., važeće OT: za zastupanje na ročištima od 20.11.2025., 05.03.2026., 11.05.2026., 06.07.2026. za svako po 50 bodova; za sastav obrazloženih podnesaka od 27.04.2026. i 16.06.2026., za svaki po 50 bodova. To ukupno iznosi 550 bodova. Vrijednost jednog boda izražena u novcu iznosi 2,00 € (Tbr. 54 važeće OT). Sveukupan broj bodova izražen u novcu iznosi 1.100,00 €. Na sve obavljane radnje, temeljem Tarifnog broja 46 važeće OT, odvjetnik ima pravo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost odnosno 25% PDV što iznosi daljnjih 275,00 €. Nadalje tužitelju je dosuđen trošak medicinskog vještačenja u visini od 300,00 € jer je provođenje toga dokaza bilo neophodno za donošenje odluke u ovome predmetu. Sveukupno je tužitelju priznat parnični trošak u iznosu od 1.675,00 €.

24. Tužitelj je zatražio i zatezne kamate na trošak. Temeljem čl. 30. Ovršnog zakona (NN 112/12,25/13,93/14 i 55/16), takav zahtjev tužitelja je osnovan, pa je sud na dosuđeni trošak postupka dosudio i zatezne kamate tekuće od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 22. srpnja 2026., do isplate. Visina stope zatezne

kamate propisana je čl 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23), a pobliže je označena u izreci.

25. Tužitelj je oslobođen od plaćanja sudske pristojbe temeljem čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23).

U Zagrebu, 22. srpnja 2026.

Sutkinja:
Jelica Pandurić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Dostaviti:

- pun. tužitelja odvjetnik Igor Sieber iz Zagreba
- pun. tuženika odvjetnici iz OD Stančić-Rokotov iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088b-1a0fd**

Kontrolni broj: **04932-78f8e-efc95**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.